

Het Randstedelijk Mannenkoor
SPIJKENISSE

DE REDACTIE WENST U EEN FIJNE VAKANTIE !

RANDVERSCHIJNSELEN

Jaargang 22 - nummer 6 - 30 juni 2022

Colofon

Correspondentieadres

Fregat 50

3232 CH Brielle

E-mailadres

Redactie

Tekstverwerking / vormgeving

E-mail

secretaris.hrm@gmail.com

Ger Buitink en Roel Korpershoek

Ger Buitink

redactie.hrm@gmail.com

Bestuur Randstedelijk Mannenkoor

Voorzitter

Ger Beikes

06-11300722

voorzitter.hrm@gmail.com

Secretaris

Ies Dekker

0181-412393

secretaris.hrm@gmail.com

Penningmeester a.i.

Bas Vogel

0181-613157

b.vogel4711@gmail.com

Comm.PR

Kees Wagener

06-25035188

prcomm.hrm@gmail.com

Comm. Activiteiten

Koos Bouter

0181-479990

j.bouter@kpnmail.nl

2° Penningmeester

Cees Brobbel
0181-414279
cees.brobbel@hetnet.nl

2° Secretaris

Bas Vogel
0181-613157
b.vogel4711@gmail.com

Muziekcommissie

Arjan Breukhoven
010-4211882
info@arjanbreukhoven.nl

Ger Beikes
06-11300722
voorzitter.hrm@gmail.com

Arie van Sintmaartensdijk
0181-626184
jacomijntje46@gmail.com

Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

Cor Kreft
010-4383318
c.kreft15@upcmail.nl

Koormeester

1° Koormeester
Leo van Kooij
0181-213952
nylon@hetnet.nl

2° Koormeester
Jan Willem Driesprong
06-12506837
jwdriesprong@gmail.com

3° Koormeester
Toon Kooren
0181-216654
kooren45@zonnet.nl

Gastheren

1° Tenoren
Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

2° Tenoren
Cor Kreft
010-4383318
c.kreft15@upcmail.nl

Baritons
Jan Modderman
06-38599471
j.modderman53@gmail.com

Bassen
Peter Spanjersberg
06-22935791
peter10021951@gmail.com

vervanger
Willem Kardol
06-53539296
willemkardol@hccnet.nl

vervanger
Cees Neuteboom
0181-620080
cetruneuteboom@outlook.com

vervanger
Ger Beikes
06-11300722
gerbeikes.hrm@gmail.com

vervanger
Peter Hoevenaars
0181-310807
pjhoevenaars@planet.nl

Diversen

Erelid: Cees Brons en Anton Kooren

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in de Dorpskerk, Kerkring 2, 3201 CX Spijkenisse, 0181-610362

Contributie: € 16,00 per maand; over te maken per eerste van de maand op RABO bank nr. **IBAN** NL24 RABO 3160 3246 13 van Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Donateur worden? : Voor slechts € 36,00 per jaar kunt u het koor steunen. In ruil voor die steun krijgt u gratis 1x toegangskaat voor eigen concert naar keuze en 6 x per jaar het clubblad Randverschijnselen. Betaling zie contributie.

Kleding: **Formeel 1:** rood jasje, gilet, zwart overhemd, rode vlinderstrik (nieuw), rode pochet (nieuw), zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 2: zwart smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 3: crèmekleurig smokingjasje, ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Diversen : bij formeel 2 en 3 kunnen we gebruik maken van rode vlinderstrik/rode pochet (nieuw) of gestreepte vlinderstrik/pochet.

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl
E-mail: info@randstedelijkmannenkoor.nl

inhoudsopgave

12

19

blz. 2-3	Colofon
blz. 4	Inhoudsopgave
blz. 5-6	Van de voorzitter
blz. 7	Van de redactie
blz. 8	Wie is er jarig
blz. 9	Bedankt
blz. 10	Belevenis van een 'debutant'
blz. 12-17	Drie maal is scheepsrecht
blz. 19-27	Het wapen van Zuidland
blz. 29-31	Hallo Mannen
blz. 33-38	Mijn werkzame leven
blz. 39-43	Zingen op 7 juli voor...

Bijna zit het seizoen erop. Weliswaar geen volledig seizoen vanwege de coronamaatregelen. Maar we hebben toch de laatste maanden kunnen repeteren en een paar mooie concerten verzorgd.

Daar was helaas Arie Ophorst (bariton) niet bij. Hij beëindigde een jaar geleden zijn lidmaatschap. Zijn gezondheid liet hem steeds meer in de steek en kortgeleden overleed hij. In mijn herinnering zie ik de samenwerking met Arie, toen hij de advertenties en adverteerders in ons clubblad onder zijn hoede had. Nauwgezet hield hij zich daarmee bezig. Daarnaast was hij altijd van de partij bij concerten en andere optredens. Een zeer trouw koorlid.

Ons eerste optreden was in verzorgingshuis De Stuifakkers in Rockanje. Heel veel zangers waren erbij, evenals Kees Alers (fluit) die voor extra begeleiding zorgde. Altijd gezellig om daar op te treden.

Daarna naar Middelburg, naar de Nieuwe Kerk met toren de Lange Jan. Ook hier waren weer veel zangers present. Het geeft wel aan, dat de behoefte aan repetitie, maar vooral ook aan optreden voor publiek, erg groot is. Op het eind liet Henk Heij ons behoorlijk schrikken, toen hij een flauwte kreeg. Gelukkig was de ziekenwagen snel ter plaatse (na ongeveer 3 à 4 kwartier) en konden de medewerkers Henk weer opkalfateren. 's Avonds voelde hij zich gelukkig alweer een stuk beter.

Tenslotte was er nog ons Herdenkingsconcert in de Sint Catharijnekerk in Brielle. Hier deden ruim 50 zangers mee. En natuurlijk onze solisten Anna Majchrzak (sopraan), Katarina Banusic (fluit) en Evert van der Veen (orgel). Het was weer een indrukwekkend concert met een koor, dat goed op dreef was. Prachtig!

Op 7 juli volgt nog ons Zomeravondconcert met collecte, in plaats van entree. Ennn... niet onbelangrijk: na afloop nog gezellig 'naborrelen' in restaurant De Olijf, vlakbij de Dorpskerk. We hebben ook nu weer 4 talenten, die hun muzikale kunsten (zang en instrumentaal) gaan vertonen.

Op 4 mei werden er door Joost de Koning verschillende sfeerfoto's van het koor en solisten gemaakt, waaronder nieuwe koorfoto's. Graag zou ik de koorfoto's samen met de koorleden willen bekijken. We kunnen dan allemaal zien hoe we erop staan. Het streven is om er perfect bij te staan: met name de eerste rij is **de etalage** van het koor; die mannen staan in het volle aanzicht en dus moet een en ander super correct zijn.

Het nieuwe seizoen (2022-2023) begint op 1 september in de Dorpskerk. We willen nog wel een keer een proefrepetitie doen in het Centrum voor de Kunsten in Spijkenisse. En ook houden we contact met de Kerkenraad van De Kern. We hopen nog altijd daar weer terug te kunnen keren. De verbouwing is echter nog niet van start gegaan. (waarschijnlijk in september – oktober 2022). Dan gaan we op 10 december weer naar Den Bosch om in de Sint-Jan kathedraal 's middags een inloop-Kerstconcert te geven. De kathedraal is dan wellicht al helemaal in kerstsferen gebracht.

Op donderdag 22 december zetten we ons weer in voor ons geweldige Kerstconcert in Brielle. Kortom, alle reden om ons elke repetitie weer volop in te zetten.

Voor wie nog op vakantie gaat: mede namens de andere bestuursleden wens ik iedereen, en natuurlijk ook Arjan, een heel fijne vakantie. En we hopen jullie allemaal gezond en wel aan het begin van het nieuwe seizoen terug te zien.

Ger Beikes

Nog een zomeravondconcert op 7 juli a.s. en dan krijgen de stembanden weer enkele weken rust. Na een lange Corona periode waren de drie concerten weer eens een heerlijke afleiding. Maar de zangmappen kunnen even in de kast en is het tijd om even van het weer te gaan genieten. De redactie heeft de fietsen alweer klaar staan en gaan voor de 27e keer de omgeving van het mooie Twente verkennen. En het verveelt nooit want ondanks dat Nederland een klein land is blijkt het toch verrassend mooie plekjes te bezitten.

Wat heeft deze uitgave te vermelden. Bijzonder veel, dus het lezen is de moeite waard. Cor Kreft heeft als sluiting van zijn reeks over het wapen van Zuidland geschreven, maar tevens het startschot gegeven voor een nieuwe rubriek "Mijn werkzame leven" .

In het vorige nummer is hier al melding van gemaakt dus hierbij de uitnodiging aan alle koorleden om iets te schrijven over zijn werkzame leven. Ook Peter Hoevenaars heeft een goed verslag geschreven over de drie concerten. Heerco Steen schrijft ons een bedankbrief en doet tevens relaas over zijn operatie.

Rest ons nog iedereen veel leesplezier te wensen en een fijne vakantie.

Het volgende nummer verschijnt op 6 oktober 2022
Kopij voor 26 september 2022 sturen naar:
redactie.hrm@gmail.com

Op:	woordt:	jaar:
5 juli	Cees Neuteboom	74
7 juli	Bram Pietjouw	74
10 juli	Bas Slooter	84
12 juli	Cor Kreft	71
22 juli	Jos Soeteman	73
23 juli	Cees Brons	79
26 juli	Ger Beikes	75
1 aug	Gerard van Doodewaard	74
2 aug	Ed Barkmeijer	81
4 aug	Jeroen de Jong	62
9 aug	Heerco Steen	79
17 aug	Jan Freeke	79
19 aug	Ronald de Ridder	67
20 aug	Ad de Graaf	70
26 aug	Jan Modderman	69
27 aug	Daan IJselendoorn	82
29 aug	Arie v.d. Stelt	80
30 aug	Koos Keereweer	81
3 sep	Ton de Koning	76
3 sep	Kees Wagener	70
9 sep	Aart van Bodegom	83
13 sep	Bas Vogel	89
14 sep	Paul van Grevenbroek	80
16 sep	Koos Bouter	75
2 okt	Ben Cornelissen	80

Allemaal van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

Bedankt

Geacht bestuur, Arjan en zangvrienden,

Ik wil jullie allen hartelijk bedanken voor het medeleven, voor de liefde die ik van jullie mocht ontvangen, voor en na de operatie via kaartjes en telefoontjes. Dit heeft mij ontroerd.

Zo'n vriendenclub, het heeft mij en mijn vrouw erg goed gedaan, en ik hoop dat het mij zal helpen en dat ik voorlopig kan blijven zingen in dit geweldige koor.

Bas Slooter.

Belevenis van een 'debutant'

Herdenkings-Bevrijdingsfeest Brielle 4 Mei 2022

Een gedenkwaardig optreden in de Grote-of Sint-Catharijnekerk – Brielle
Voor mij een optreden om nooit te vergeten

Een volle kerk....

Eerst de repetitie...samen met Katarina Banusic en Anna Majchrzak toch wel ff wennen , was al gauw gewend.

Na wat stukken doorgenomen te hebben op naar de koffie.

De kerk loopt vol en wij gaan het podium op,
Dan toch wel ff spannend....en o ja een bril op is ook wel handig.

Het eerste lied....

Domine, salvum fac.....WOW....wat een geluid, dit knalt er wel in.

Bewondering hoe soepel het allemaal gaat. De zenuwen zijn weg en voel mij op mijn gemak.

En het gaat eigenlijk allemaal vanzelf.

Dan het laatste lied 'We'll meet again'

De avond is voorbij gevlogen...

Wat mij betreft:

We'll meet again

Hans van Son, bariton

DRIE MAAL IS SCHEEPSRECHT

Na een (te) lange periode zonder mocht HRM eindelijk weer concerten. En die mogelijkheid werd door het bestuur eind april/begin mei met beide handen gegrepen. Op de concertagenda stonden niet minder dan drie optredens in een periode van drie weken, te weten Rockanje, Middelburg en Brielle. Hierna hoe ik die evenementen beleefde.

Stuifakkers Rockanje 14 april.

Het was zeker niet de eerste keer, dat HRM naar de badplaats ging om in het centrum Stuifakkers te zingen voor een wat ouder publiek. Vrijwel zonder uitzondering was dat op Witte Donderdag als onze repetitieruimte op die dag niet beschikbaar is. Ik behoorde meestal niet tot de meezangers. Ik had daar zo mijn redenen voor. Desondanks besloot ik deze keer met Willem de Swart mee naar Rockanje te gaan. En wel in casual kleding, met gilet en zonder stropdas en jasje. Helaas kon het eerste concert na de Corona-onderbreking mij niet echt bekoren. Weliswaar was de zangruimte iets beter dan voorheen, maar nog steeds best 'moeilijk' om te zingen. Verder was ik niet gelukkig met de keuze van de solist en die van het repertoire. De ongeveer honderd aanwezigen in de zaal en op de galerijen rondom verdienden een frivole aanpak. Daarmee wil ik overigens niets ten nadele zeggen van Kees Alers en het koor. Kees blies zijn partijen zonder twijfel vakkundig en de zangers maakten er in de gegeven omstandigheden nog best iets moois van. Voor wat betreft het repertoire was het in mijn ogen over het algemeen wat te serieus. Voor mij hadden de nummers 13, 14, 21, 27 en 60 van de muziekmap best weer eens afgestoft mogen worden. Mogelijk leidde een en ander ertoe, dat het publiek het concert enigszins gelaten beleefde. Met plichtmatig applaus beloonde men telkens het koor en de solist. Zelfs Arjan wist zijn enthousiasme dit keer niet over te brengen. Ondanks alles schijnt het publiek genoten te hebben, hetgeen mijn 'klaagzang' in een ander daglicht stelt. Wat ik over dit concert opmerkte, is dan ook niet meer dan mijn mening.

Nieuwe Kerk Middelburg 30 april.

De reis naar de hoofdstad van de provincie Zeeland ging voor het merendeel van de zangers en hun aanhang met de bus. En daar liep het aan het begin behoorlijk mis. Er zouden mensen in Spijkenisse en op een parkeerplaats aan de N57 worden opgepikt. Dit laatste voor de reizigers uit Westvoorne, Brielle en Hellevoetsluis. Aanvankelijk was de vertrektijd N57 om 09.45 uur. Op een laat tijdstip werd het 09.15 uur. Daarvan deed het bestuur mededeling tijdens de repetitie van 28 april. Ik miste die repetitie en dus ook de mededeling. Bovendien las ik het betreffende mailbericht niet, omdat ik nu eenmaal niet elke dag naar de ingekomen mailpost kijk. Derhalve fietsten mijn vrouw Sonja en ik (Hellevoeters) zich van geen kwaad bewust zaterdagochtend om 09.40 uur het parkeerterrein op. Daar stond de bus klaar. Vanuit de bus gebaarde reis-leider Kees Wagener dat wij haast moesten maken. Nog steeds niets vermoedend stapten wij de bus in, maar al snel werd ons duidelijk, dat het reisgezelschap al bijna een half uur op ons had staan wachten. Achteraf een vervelend misverstand met de familie Hoevenaars in de niet benijdenswaardige hoofdrol. Gelukkig kregen wij, ondanks hun lange wachten wel een enthousiast ont-haal van de inzittenden.

In de bus waren er nog maar twee vrije plaatsen achterin. Mijn vrouw be-landde op de voorlaatste rij naast Jan Poot en ik op de achterbank middenin met rechts van mij Henk Heij en Kees Stolk en links van mij Ada Degeling en haar tweelingzus Leny. Deze twee dames hebben mij, met snedige en humo-ristische opmerkingen, een heerlijke reis bezorgd. Van het mooie Zeeuwse landschap heb ik niet veel gezien, maar wat heb ik genoten van het gezelschap van Ada en Leny!!!!!! Zij straalden levenslust en optimisme uit in een periode, waarin zij beiden vechten tegen een nare ziekte. Gewoon kankers dus.

In Middelburg kreeg het gezelschap eerst een rondleiding van Kees Wagener door het historische centrum. Vervolgens was er een uurtje om zelf in te vul-len. De plicht van het inzingen riep al snel en zo verzamelden de zangers zich niet lang na het middaguur in De Nieuwe Kerk. Dat bleek een grote min of meer kale ruimte; niet 'warm' of gezellig, maar wel prettig om te zingen en muziek te maken. Het koor, in cremekleurig jasje met bijbehorend strikje in de vaderlandse driekleur, Katarina Banusic (dwarsfluit) en Matthijs Breukho-ven (orgel) maakten van die gelegenheid tijdens het inloopconcert gretig ge-bruik. En natuurlijk was er Arjan om alles in goede muzikale banen te leiden. Het inloopconcert kende een flink aantal bezoekers, die genoten van de zang en de intermezzo's van Katarina en het duo Arjan en Matthijs op de piano met de bekende Schlittenfahrt. Het viel op, dat er weinig in- en uitgelopen werd. Zonder twijfel een compliment aan de uitvoerenden.

Het einde van het concert kwam met angstige momenten. Het ging enige tijd niet goed met Henk Heij. Gelukkig was er onmiddellijk bekwame deskundige zorg van in de kerk aanwezige EHBO-ers. Zij oordeelden het verstandig om een ambulance op te roepen. Uiteindelijk viel het gelukkig allemaal reuze mee. De professionals van de ambulance constateerden al snel flinke verbetering in de toestand van Henk, zodat verdere behandeling niet nodig was. Hij kreeg een lift van Hannie en Willem de Swart naar zijn in Spijkenisse geparkeerde auto.

Vandaar reed hij zelf naar huis en kon daar 's-avonds alweer van een pilsje genieten. Door de commotie om Henk vertrok de bus iets later richting Zuid-Holland. Ik zat toen al lang weer naast de dames Ada en Leny voor een even gezellige terug- als heenreis.

Sint-Catharijnekerk Brielle 4 mei.

Het derde concert in korte tijd vond plaats in de voor HRM zou vertrouwde Brielse Sint-Catharijnekerk. In tegenstelling tot de kerk in Middelburg een warme en op een bepaalde manier gezellige ruimte om een concert te geven. Het bestuur bepaalde, dat de zangers in vol nieuwe ornaat dienden te verschijnen; dat wil zeggen de nieuwe outfit compleet met jasje gilet, donker overhemd en strikje. Omdat ik niet volledig eens was met die keuze heb ik nog geaarzeld om mee te doen. Echter, de overtuigingskracht van de voorzitter en mij loyaliteit aan mijn basgenoten deden de aarzeling als sneeuw voor de zon verdwijnen. En..... toen het plaatje compleet was in verband met de koorfoto bleek de kledingkeuze prima.

De concertavond begon met het gebruikelijke inzingen, inclusief het voorstellen van de solisten en de begeleider. Met Anna Majchrzak sopraan, Katarina

Banusic dwarsfluit en Evert van de Veen orgel zeker een prachtige tableau de la troupe. Al tijdens het inzingen maakte Arjan in woord en gedragingen duidelijk er zin in te hebben. Die inspirerende houding bleef hij de hele avond uitstralen. Met zo'n 'voorganger' moest het eigenlijk wel goed gaan. Na het inzingen en de koorfoto verplaatsten de scene zich naar buiten naast de kerk voor de jaarlijkse Dodenherdenking. Het viel mij op, dat slechts een gering aantal zangers de altijd weer indrukwekkende plechtigheid bijwoonde. Het merendeel prefereerde kennelijk een momentje rust met een kop koffie.

Snel na de herdenking stroomde de kerk vol; zodanig dat er bij de aanvang, met een toespraak van de locoburgemeester van Brielle, sprake was van een meer dan goed gevulde kerk. Het concert verliep daarna uitstekend. Arjan was op zijn best, het koor had er duidelijk zin in en de solisten niet minder. Heel mooi vond ik de optredens van Anna Majchrzak. Haar loepzuivere en gevoelvolle vertolking van het Ave Maria emotioneerde mij en, naar ik vanuit mijn enigszins verheven positie zag, ook meerdere toehoorders in de kerk. Het concert kende het ene mooie moment na het andere. Bij die mooie momenten hoorde beslist de show van de Saint Andrew Pipers. Weer eens iets heel anders dan zang en orgelspel. Voor velen kwam het einde te vroeg. Zoals

het zich bij het inzingen dus al aftekende groeide het Herdenkings-Bevrijdingsconcert dus uit tot een prachtige happening, waarvan het publiek en de uitvoerenden met volle teugen genoten.

Na afloop waren de complimenten dan ook niet van de lucht. Na de laatste tonen dronk ik nog snel een met jus d'orange gevuld glas leeg, verloor me van het knellende gilet, deed mijn spullen in de muziektas en spoedde me naar buiten. Daar wachtte mijn fiets voor de terugtocht naar Hellevoetsluis. In de frisse buitenlucht had ik ongeveer dertig minuten de tijd om na te genieten van een fijne avond en tussendoor wat voor mezelf te zingen. Op het verlaten donkere fietspad kon toch niemand mij horen.

Conclusie.

Het was heerlijk, dat HRM eindelijk weer eens van zich kon laten horen met drie geheel verschillende optredens. Vergelijkingen zijn daarom moeilijk te maken. Ik heb me drie keer vermaakt en geef, voor wat die waard zijn, de volgende waarderingen: Rockanje goed, Middelburg beter en Brielle zonder twijfel het best.

Slotopmerkingen.

Mede naar aanleiding van het voorjaarsdrieluik maak ik van de gelegenheid gebruik voor twee opmerkingen, te weten:

- Concerten moeten worden georganiseerd en ingericht, daarmee zijn telkens veel mannen bezig. Zij verdienen respect en bewondering. Bij deze dus.
- Bij elk optreden zijn er helaas zangers, die komen in een op onderdelen niet juist tenue. Het is toch niet te veel moeite om de aanwijzing van het bestuur te volgen!? Bijvoorbeeld, zwarte schoenen moeten echt zwart zijn en de rode strik met puntjes is niet de oude rode strik uit het begin van het koor. Mannen let op uw kleding!
- Onze gewaardeerde voorzitter Ger liet tijdens zijn afsluitende toespraak in Middelburg andermaal blijken, dat hij zeer goed van de tongriem gesneden is !!

Peter Hoevenaars (bas)

De bovenste strik is komen te vervallen!

Het wapen van Zuidland

Het wapen van Zuidland werd op 24 juli 1816 door de Hoge Raad van Adel aan de gemeente Zuidland toegekend. Op 1 januari 1980 werd Zuidland onderdeel van de gemeente Bernisse. Het wapen van Zuidland is daardoor komen te vervallen. De heraldisch rechterhelft (voor de toeschouwer links) van het wapen is overgenomen als heraldisch linkerhelft van het wapen van Bernisse. Sinds 1 januari 2015 valt het gebied onder de gemeente Nissewaard. In het wapen van Nissewaard zijn geen elementen uit het wapen van Zuidland overgenomen.

Het Blazoën

De blazoëning van het wapen luidde als volgt:

Coupé het eerste van zilver beladen met een pal van lazuur; het tweede van zilver beladen met 2 fasces van sabel, op de bovenste van welke 3 en op de onderste 2 boomen van sijnople.^[2]

De heraldische kleuren zijn zilver (wit), lazuur (blauw) sabel (zwart) en sinopel (groen). In tegenstelling tot wat de beschrijving aangeeft, is het schild verticaal gedeeld ("parti") en niet horizontaal doorsneden ("coupé").

Geschiedenis

Zuidland, in streekdialect *Sland*, is een dorp op het eiland Voorne-Putten, in de gemeente Nissewaard in de Nederlandse provincie Zuid-Holland.

In documenten wordt voor het eerst aan het einde van 13e eeuw gesproken over de 'Heerlijkheit Westenrijk', waar nu in Zuidland de straatnaam Westenrijk nog naar verwijst. In de middeleeuwen werden ook de namen Blinc- of Blenkvliet en Couwenhoven gebruikt voor het dorp. In die papieren wordt toestemming gevraagd voor het bouwen van boerderijen en het pachten van land. Vanwege de gunstige ligging aan rivier Bernisse wordt daar in 1368 't Schippershuus gebouwd en waar nu het Hoofd is werd een vertakking gemaakt naar de haven van Zuidland, nu de vijver in het midden van de Ring. Medio 14e eeuw kreeg Zuytland tolrechten en stapelmarktrechten en pikte zo in de Gouden Eeuw een graantje mee van het succes van de steden Geervliet en Brielle. Desondanks is Zuytland nooit een belangrijke plaats geworden en heeft ook nooit stadsrechten ontvangen.

Opmerkelijk is het feit dat Zuidland tot 1945 groter was dan Spijkenisse. Nadat de gemeente Spijkenisse in de jaren '50 werd aangewezen als groeikern, werd Zuidland betreft inwonersaantal snel ingehaald.

Zuidland was tot 1980 een zelfstandige gemeente, maar is door besluit van het toenmalige kabinet samengevoegd met de gemeentes Abbenbroek, Geervliet, Oudendoorn, Simonshaven, Biert (al zijn deze twee laatste nooit echt een eigen gemeente geweest) en Heenvliet tot de gemeente Bernisse.

Tot en met 31 december 2014 was Zuidland onderdeel van de gemeente Bernisse. Op 1 januari 2015 ging de plaats samen met de gemeente Spijkenisse op in de gemeente Nissewaard.

Zuidland heeft ook bezoek gehad van Het Randstedelijk Mannenkoor. Met name in de Welkomkerk heeft HRM zijn stem laten horen. Hieronder een stukje geschiedenis van de Welkomkerk.

Welkomkerk Zuidland

Op 14 februari 1887 ontstond de Gereformeerde Kerk van Zuidland, onder leiding van ds. J.J. Bajema. De kerkenraad besloot op die datum tot 'afwerping van het Synodale juk en tot het handhaven van de kerkenordening van 1618/1619 in plaats van de Reglementen van 1816'. Het overgrote deel van de gemeenteleden stemde in met het besluit van de kerkenraad.

Diensten in de school

Dit besluit leidde tot een felle strijd om het gebruik van de kerk. De strijd werd uiteindelijk voor de rechtbank gestreden en gewonnen door het deel van de gemeenteleden dat niet mee wilde gaan met de 'Doleantie'. Het gevolg was dat de dolerenden zelf moesten zorgen voor een eigen kerkgebouw. Aanvankelijk kerkten de gereformeerden in de christelijke school, die toen in het pand van Café Velgersdijk aan de Ring was gevestigd.

Nieuw kerkgebouw

Op 11 april 1889 vond de aanbesteding voor het nieuwe kerkgebouw plaats. De laagste inschrijving bedroeg 6.394 gulden. Voor dit bedrag werd het werk gegund aan de volgende aannemers:

- J. Oprel Jz., metselaar;
- A. Quak, D. v.d. Bie en J. van Sintmaartensdijk, timmerlieden;
- A. Kans, smidswerk;
- J. van Trigt, verfwerk.

Financiering

Het geld voor de bouw werd gevonden door het plaatsen van zeventig aandelen van 100 gulden, tegen een rente van vier procent. Het terrein, 'gelegen langs den Dorpsstraat en de Huisarmenboomgaard-wetering', werd welwillend afgestaan door L. de Hoog Mzn. Van dit terrein, ook wel 'de Oude Werf langs de straat De Barakken' genoemd, kon 'in alle opzichten prachtig gelegen' worden genoemd. Op een stuk grond naast het terrein van de kerk stond de grote vlasschuur van L. de Hoog Mzn., ongeveer op de plaats waar later het Verenigingsgebouw stond. Op 24 mei 1889 werd de eerste steen gelegd en met

de bouw begonnen. Voordat de kerk klaar was, hebben de dolerenden elf weken van de vlasschuur gebruik gemaakt.

Oude gereformeerde kerk met de barakken

Eigen stoelen mee

Op 28 juli 1889 werd het nieuwe kerkgebouw in gebruik genomen. Banken stonden er nog niet in, ieder moest zijn eigen stoel meebrengen. De kerk werd definitief in gebruik genomen op 18 oktober 1889.

De 'oude' pastorie

De dolerenden hadden niet alleen een kerk nodig, maar ook een pastorie. In de beginjaren werd van Maria van der Meer-Huizer aan de Steenenweg (Raadhuisstraat) een woning voor dat doel gehuurd. De huur liep tot 1 mei 1892 en dus moest er een andere oplossing komen. Op 15 december 1892 vond de aanbesteding plaats van een nieuwe pastorie. Deze werd tegen de kerk aangebouwd. De inschrijving was als volgt:

- Metselwerk door gebroeders Velthuizen voor 2.400 gulden;
- Timmerwerk door D. v.d. Bie voor 1.984 gulden;
- Schilderwerk door J. van Trigt voor 368 gulden;
- Loodgieterswerk door J. Blanc voor 170 gulden;
- Smidswerk door A. Kans voor 95 gulden;

Het totaalbedrag kwam daarmee op 5.017 gulden. Architect en opzichter was W. van Driel Hzn.

De pastorie werd gefinancierd door het vergroten van het aandelenpakket van zeventig naar 85 aandelen van 100 gulden, met daarnaast een hypotheek van 2.000 gulden (rente: vier procent).

Uitbreiding nodig

De kerk groeide in ledental en daardoor werd het kerkgebouw te klein. Door middel van het bijbouwen van galerijen werd het ruimteprobleem opgelost. Ook na de Tweede Wereldoorlog werd er nog een galerij bijgebouwd. En vóór de oorlog, in 1928, was het kerkgebouw ook al vergroot, met ongeveer 100 zitplaatsen en een afzonderlijke kerkenraadskamer. Uiteindelijk was het allemaal niet genoeg. Er moest een nieuwe kerk komen. En die kwam er. Na de ingebruikname daarvan werden het oude gebouw en de pastorie aan de Verlorenkost gesloopt. Dat gebeurde in 1966. Op die plek verrezen drie bungalows.

Oude pastorie

Een nieuw en veel groter kerkgebouw

Op 10 april 1964 werd het nieuwe kerkgebouw aan de Wilhelminastraat in gebruik genomen. Dit veel grotere gebouw oogt zakelijk en sober, geheel volgens de architectuurtraditie van die tijd en geheel volgens de aard van het toenmalige Zuidlandse gereformeerde kerkvolk. Architect H. Sutterland uit Rotterdam ontwierp het gebouw.

Glasfront en ramen

Zowel het glasfront bij de ingang van de kerk als de ramen zijn ontworpen en gemaakt door W.L. Wagemans uit Rijswijk. In een brief uit het kerkelijk archief van de kunstenaar/glazenier, geschreven aan de toenmalige predikant ds. Baayen in verband met de opening van de kerk, staat de volgende uitleg:

Glasfront

Op het glasfront is een symbolische weergave te zien van de Bergrede. De aanwezige schare bij deze Bergrede is te verdelen in twee hoofdgroepen: de 'geestelijk geïnteresseerden' en de 'lichamelijk geneezingzoekenden'. Deze twee hoofdgroepen zijn weer ontleed in zeven figuren. Van links naar rechts gaat het om de volgende figuren:

De eerste groep van drie:

1. de 'toevallig voorbijkomende', die geboeid blijft staan (de vrouw met de mand met vis op haar hoofd);
2. de 'aandachtig luisterende' (de vrouw op het ezeltje);
3. de 'in extase instemmende' (de man met de armen wijd uitgespreid).

De tweede groep van drie:

1. de 'blinde', die geleid wordt door ...
2. de 'lamme'
3. de 'zieke', liggend op de grond.

Tussen beide groepen van drie in is een kind te zien, waar alles aan voorbijgaat en die, zich niet bewust van het gebeuren, probeert het ezeltje te aaien.

De groep van zeven figuren heeft de vorm van een driehoek, met één punt gericht naar de Christusfiguur. Hierdoor gaat het oog van de kijker automatisch van 'de schare' naar 'de Christus'. Vice versa, van Hem naar de schare, gaat ook een beweging uit, en wel in de vormen waarmee het water is aangeduid. Aan het einde daarvan is de 'duif' te zien, zwevend over de hoofden van de luisterenden, als symbool van de 'gedachte' ofwel de 'boodschap'. Achter de Christusfiguur is de 'boot' zichtbaar, waarvan in Marcus 3:9 sprake is. Aan boord een visser, als eventueel toekomstig apostel.

Appliquéramen

De vijf appliquéramen in de zijgevel bevatten elk een christelijk symbool, waarmee het leven van Jezus is weergegeven. De tekens zijn, van links naar rechts:

1. 'de geboorte' (met ster)
2. 'de doop' (met duif)
3. 'de kruisiging'
4. 'de graflegging'
5. 'de opstanding' (met zon en maan)
6. 'de alpha en de omega' (in de tegenoverliggende gevel)

Glooiende bestrating bij entree

In de jaren tachtig zijn de trappen bij de toegangsdeuren veranderd in een glooiende bestrating. Ook is er een zaal ('zaal 5') bijgebouwd, op de plek van de vroegere binnentuin. Kerk en bijgebouwen zijn via zaal 5 met elkaar verbonden. In 2003 is het liturgisch centrum voor in de kerk vernieuwd. Anouska van den Berg zorgde voor het ontwerp en de vervaardiging.

Nieuw podium

In 2010 volgde een complete vernieuwing van het podium. De bankjes voor ouderlingen en diakenen maakten plaats voor een royaal podium, dat veel beter geschikt is voor optredens en uitvoeringen. Ook de traditionele preekstoel, die aan de achterwand 'hing', verdween. Voorgangers staan nu op het podium, achter twee stijlvol uitgevoerde tafels. De achterwand zelf is glad gemaakt, zodat tijdens elke dienst of uitvoering een beamerpresentatie mogelijk is. Een groot houten kruis, aan de achterzijde subtiel verlicht, geeft de achterwand extra uitstraling. Bijzonder aan het podium is het dubbele ruimtegebruik: onder de podiumvloer bevindt zich een grote bergruimte.

Tot slot wil ik jullie nog wijzen op een bezienswaardigheid in Zuidland en dat is de Korenmolen De Arend.

Korenmolen De Arend is een witgepleisterde, ronde stenen stellingmolen uit 1844 die op de hoek van de Molendijk en Krommedijk ligt.

De molen werd in opdracht van Pieter de Gilde gebouwd als vervanger van een afgebrande houten molen. Een gedenksteen boven de deur naar de stelling vermeldt dat de eerste steen is gelegd door Cornelia Jannetje de Gilde P.D. en de tweede steen door Jannetje Johanna de Gilde A.D. Daarna werd de Arend een aantal malen doorverkocht. Hij bleef in bedrijf tot 1954, om daarna langzaam maar zeker in verval te raken. In 1969 kocht de gemeente de molen, om hem na twee restauraties in 1972 en in 1976-1977 weer maalvaardig te laten restaureren. Sindsdien wordt hij door vrijwilligers in bedrijf gehouden.

In de molen bevinden zich twee koppels maalstenen en een mengketel. De molen is doorgaans op zaterdag geopend en tijdens de openingsuren worden er molenproducten verkocht.

Dit wat mijn laatste verhaal over de Wapens van..... Mijn volgende verhaal zal gaan over Bruggen en Tunnels. Die zorgen voor een verbinding, net zoals ons koor. Zingen is verbinden.

Veel leesplezier,

Cor Kreft.

Hallo mannen,

Ik wil jullie via dit epistel hartelijk bedanken voor de mooie kaarten en telefoontjes die ik tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en daarna thuis heb ontvangen. Dit heeft me goed gedaan om te zien dat we naast zingen ook naar elkaar omzien als het even minder goed gaat.

Mijn herstel verloopt langzaam, te langzaam naar mijn zin, maar niet in de ogen van mijn fysiotherapeute; 6 maanden herstel schijnt bij dit soort operaties normaal te zijn. Geduld is dus een schone zaak! Toch hoop ik na de vakantie voldoende hersteld te zijn om weer volop mee te kunnen zingen. Ik kijk ernaar uit!!

Voor degenen die geen ervaring hebben met of weten wat een aneurysma precies is heb ik hieronder een korte uitleg geschreven met de ervaringen hiermee van mijn familie.

Aneurysma is een plaatselijke verwijding in de wand van een slagader.

Kenmerken zijn o.a.: het kan levensbedreigend zijn, komt veel voor boven de 50 jaar en familiegeschiedenis kan een rol spelen.

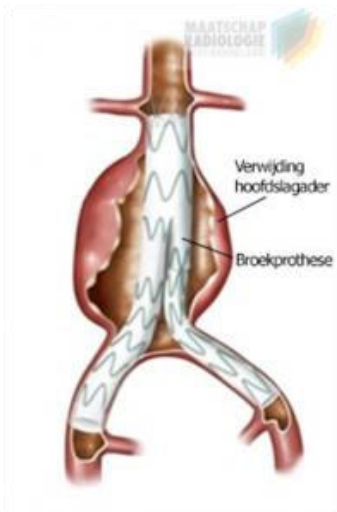
Alle 3 aspecten komen in mijn familie voor. Van moederszijde hebben een oom en een neef (beiden boven de 50) een aneurysma bij het hart gekregen wat fataal is. Het kan je overal overkomen. Zo kreeg mijn neef het op de sportschool. Niets meer aan te doen, alleen nog naar het ziekenhuis en wachten op het einde.

Zo kreeg mijn vader problemen in zijn buik toen mijn ouders met de caravan in Spanje waren. Hij had een aneurysma onder in zijn buik waar de aorta zich splitst in de 2 slagaderen naar de benen. Niet levensbedreigend en ook nog niet acuut zodat ze nog naar huis konden. Eenmaal thuis is hij toen spoedig geopereerd. De medische techniek was toen echter nog niet zo geavanceerd zodat een open-buik operatie de enige behandelwijze was. Er waren toen nog geen indicaties over erfelijkheid.

Ik ben zelf min of meer toevallig op tijd op mijn aneurysma geattendeerd door een wetenschappelijk onderzoek dat door het Zuiderziekenhuis in Rotterdam zou worden uitgevoerd. Via een advertentie werden deelnemers aan dit onderzoek gezocht in de leeftijd vanaf 65 jaar en familiair bekend met een aneurysma. Ik heb mij toen hiervoor aangemeld. Na de introductie en een eerste onderzoek bleek ik een beginnend aneurysma te hebben.

Ik ben daarna om de 2 jaar gecontroleerd waarbij bleek dat mijn aneurysma langzaamaan groter werd. Eind 2019 naderde de kritische grens en heb ik begin 2020 een uitgebreider onderzoek gehad met de conclusie dat ik geopereerd moest worden. Door de corona perikelen kon dat pas in augustus plaats vinden. Dat wachten was een spannende periode.

Voor de operatie zou de EVAR-procedure* worden toegepast. Een vrij lichte operatie waarbij de patiënt de derde dag weer naar huis mag. De chirurg verhelpt de plaatselijke verwijding van de slagader door 1 of meerdere stents op de plek van de verwijding te plaatsen. Zit het aneurysma in de grote lichaamsslagader, dan opereert de chirurg via de lies.

***Doel van de EVAR-operatie**

Het doel van de EVAR-procedure is om complicaties te voorkomen door de uitgerekte bloedvatwand te verstevigen met een endoprothese.

- Niet iedereen komt in aanmerking voor de EVAR-operatie. Het toepassen van deze methode kan namelijk alleen als:
 - Er genoeg plaats is om de endoprothese vast te zetten
- Het aneurysma niet te 'bochtig' is
- De liesslagaders niet te nauw zijn
- De liesslagaders niet te gekronkeld zijn

In vergelijking met de 'Operatie aan de aorta (grote lichaamsslagader)' is deze aneurysma operatie minder zwaar, is uw verblijf in het ziekenhuis korter en is een verblijf op de intensive care in principe niet nodig. Ook verloopt het herstel meestal sneller.

De EVAR-operatie

Via een kleine opening in de liesen wordt een opgevouwen kunststof vaatprothese (endoprothese) via de liesslagader opgeschoven tot in de

buikslagader. In deze slagader vouwt de endoprothese uit. Dit verstevigt de uitgerekte bloedvatwand, zodat deze niet meer kan scheuren.

So far so good! Ware het niet dat bij de controle een lekkage werd geconstateerd. De verwachting was dat dit nog over zou gaan. Echter een half jaar later was dit niet zo en moest er een hersteloperatie plaats vinden, ook via de EVAR-procedure. Dit was een dag opname met alleen en plaatselijke verdoving. Je bent dus volledig bij kennis en kan via het Tv-scherm de operatie volgen. Na 2 uur ploeteren van de artsen lukte het niet de lekkage te stoppen waarna (op de operatietafel) meteen het gesprek volgde over de 2 mogelijkheden die er nog waren. De ene was dezelfde procedure maar dan vanuit de oksel, in de hoop de lekkage vanuit een andere hoek te kunnen benaderen, de andere was de klassiek open-buik operatie.

Beide mogelijkheden spraken me niet aan. De eerste omdat een goede vriend dit eerder had ondergaan, ook als hersteloperatie van een aneurysma, waarbij vervelende complicaties waren opgetreden. De andere omdat dat een zware operatie is en ik het grote ongemak bij mijn vader had meegemaakt. Ik heb dit toen met de chirurg besproken en begreep mijn zorgen. Na rijp beraad heeft de chirurg voor de open-buik operatie gekozen. Inmiddels was ik zelf ook tot die conclusie gekomen dat dit wel de ongemakkelijkste was maar met minder risico's.

Naar aanleiding hiervan hebben mijn kinderen zich ook laten onderzoeken. De oudste blijkt een beginnend aneurysma te hebben en wordt nu ook onder controle gehouden.

Tot zover de uitleg.

Ik wens jullie allen een goede zomer.

Heerco Steen (bas)

MIJN WERKZAME LEVEN

Het is dinsdag 2 januari 1968, als ik mij meldt bij het kantoor van Bouwvereniging Patrimonium gelegen aan de Oppert 2a, hartje Rotterdam. Ik ben daar aangenomen als, zoals het toen heette “kantoorbediende”. Patrimonium was een corporatie met woningbezit o.a. in Rotterdam – Charlos, Pendrecht, IJsselmonde, en in Hoogvliet de wijken Meeuwenplaat en Zalmplaat.

Het was een betrekkelijk klein kantoor, waarvan het grootste gedeelte ingeruimd was voor de administratie, ingericht met vijf bureaus. Naast deze ruimte had je de kamer van de toenmalige directeur de heer Bos. En tenslotte de ruimte waar een bureau stond, waar door een medewerker het spreekuur werd gehouden. Ik zat met drie ander collega’s aan blok, en er stond apart nog een bureau, waar de secretaresse zat.

Ik weet nog goed, dat het eerste wat ik moest doen, was het tikken van een brief. Gezeten achter een Triumph typemachine werd mij uitgelegd dat ik naast een vel briefpapier, niet moest vergeten een vel carbon en doorslagpapier te doen.

Verder kreeg ik te horen hoe de telefoon werkte. Het was er nog één van bacoliet, en had onder aan de draaischijf een aantal knopjes zitten waarmee je een gesprek kon doorverbinden bv naar een collega of de directeur.

Het was de gewoonte, om zo rond de klok van 09.30 je bureaustoel op te pakken en samen met je collega’s koffie te gaan drinken in de kamer van de directeur. Hij had deze gewoonte ingevoerd, om een goed

contact te onderhouden met zijn personeel. En zo ging dat ook met de lunch. Dat werd ook op zijn kamer gedaan. Hij had een kleinde vergadertafel, en daar zaten we dus aan te eten.

Op donderdag kwamen de huurincasseerders. Dit waren de collega's (waar mijn vader ook één van was) die in verschillende wijken waar Patrimonium zijn woningbezit had, de huur ophaalde. Er werd toendertijd nog niet veel gebruikt gemaakt van het betalen van de huur middels een girorekening, sommige huurders hadden er zelfs geen, dus werd de huur opgehaald. Ik weet nog dat mijn vader, als hij aanbelde, de zin uitsprak "huishuur". Mijn taak was dan, om in een groot tabelarisch kasboek de ontvangsten van de huurders te verwerken.

Op vrijdagmorgen kwamen de opzichters van de verschillende wijken. Zij kwamen verslag doen van hetgene dat zij de afgelopen week hadden meegemaakt. En dan gaven zij vooral de reparatieverzoeken door die door onze eigen technische dienst niet konden worden hersteld. Op mijn beurt stuurde ik dan de verschillende bedrijven, die voor ons werkten een brief met daarin de reparatieverzoeken. Ik weet me nog één van die bedrijven te herinneren die veel reparatieverzoeken van mij heeft gekregen, en dat was van der Wild's Glashandel, en dat naar aanleiding van de ontploffing bij de Shell begin '68, waar talloze ruiten van onze woningen toen zijn gesprongen. Onze eigen technische dienst hadden een werkplaats in Rotterdam-Charlois, IJsselmond en in Hoogvliet.

De jaarlijkse huurverhoging werd door mij ook op te typemachine uitgetypt, en daar er nog een kopieermachine was, stond ik aan het wiel te draaien van de stencilmachine. Die stond in de kelder van het kantoor.

Gestetner Rotary stencilmachine

De jaren verstreken, en in 1977 zijn we verhuisd naar de Botersloot 11. In het pand aan de Oppert hoek Lombardkade (we zaten daar in de plint van een groot wooncomplex) was ook gevestigd het Pensioenfonds voor de Vervoer-en Havenbedrijven alsmede de Vereniging voor Ziektekostenverzekering voor de Vervoer-en Havenbedrijven. Deze twee organisaties waren een belangrijke partner van Bouwvereniging Patrimonium, omdat zij middels leningen het Patrimonium mogelijk maakte om woningbouw te realiseren in de diverse wijken. En omdat de er gebrek aan ruimte was, werd besloten te verhuizen naar de Botersloot. Daar kregen wij 2 etages tot onze beschikking, de begane grond en de 1^e etage. De begane grond was bestemd voor de afdeling verhuur, waar medewerkers de mensen inschreven die op zoek waren naar woonruimte en waar de ingeschrevenen hun woning toebedeeld kregen, niet nadat ze eerst thuis een bezoek hebben gehad van een woninginspectrice. Op de 1^e etage zat de directie, de boekhouding en de huuradministratie. In deze periode kwam ook de computer in beeld. Na een opleiding van een week bij het NCCW, het Nationaal Computer Centrum voor de Woningbouwcorporatie in Baarn, was je dus geacht om achter het scherm te kruipen, en op deze manier de administratie te verwerken.

We hebben niet lang gebruik gemaakt van de kantoorruimte aan de Botersloot. Er werd door de directie besloten om een kantoor te laten bouwen in de wijk Zalmpaat aan de Aveling. Reden hiervan was, om wat dichterbij de huurder te staan gezien de ontwikkeling van de Zalmpaat, Middengebied en later kwam daar ook nog Boomgaardshoek bij.

Het nieuwe kantoor aan de Aveling

Ik werd toen aangesteld als beheerder van het gebouw. Dat was een veelzijdige functie. Van het aanspreekpunt van de alarmcentrale, tot aan het hoveniersbedrijf die voor het groen verantwoordelijk was. Het was ook de tijd dat de coporatie van naam ging veranderen. Van een vereniging ging het naar een Stichting. Zo'n wijziging bracht met zich mee, dat alle logo's moesten worden veranderd. O.a. de gevelbelettering. Wat eerst een verlichte gevelbelichting was, werd nu de luifel gebruikt om daar de nieuwe naam op te zetten.

Wat ook leuk is om te vertellen is, dat in 1996 de toenmalige directeur via een interne brief ons liet weten, dat het mogelijk was, je eigen op te geven voor de RoPaRun van 1997. De non-stop estafetteloop van Rotterdam naar Parijs. Dat leek mij wel wat, en heb mij toen opgegeven. Omdat je als team bestaande uit lopers, fietser, chauffeurs, ben ik toen meegegaan als chauffeur. Het is niet bij deze ene keer gebleven. Het was een hele belevenis, en ben toen met de directie in conclaaf gegaan, en gevraagd of we dit nog een keer konden doen. Dat kon, maar het organisatie wilden ze niet meer op zich nemen, en vroegen of ik dat dan wilde doen. Dus zagezegd, zogedaan, en toen volgden nog 11 jaren van organiseren, teamcaptain zijn, ben chauffeur geweest, en heb de run zelfs één keer gefiets. Een geweldige ervaring, en een hoop geld opgehaald voor de bestrijding van kanker. Want het motto van de Roparun luidt:

“leven toevoegen aan de dagen, waar vaak geen dagen meer kunnen worden toegevoegd aan het leven “.

In 1999 kwam er een naamsverandering. Van Stichting voor Bouw en Volkshuisvesting Patrimonium, werd het Estrade Wonen. Dit kwam door een fusie met STZ, oftewel Stichting Tuinstad Zuidwijk. En samen met wat andere collega's kregen wij de opdracht om een feest te organiseren rondom deze fusie. Dat is gelukt, en op het heilige gras in de Kuip werd toen door de beide directeuren de handtekening gezet, en dit alles werd gevierd met een hapje en een drankje.

Het kantoor aan de Aveling heeft een aantal interne verbouwingen gehad. Zo ging de complete benedenverdieping op de schop. En als beheerder van het gebouw moet je daar ook je steen in bijdragen. Zij het door aanwezig te zijn bij de vergaderingen die daarvoor nodig zijn, als het logistieke deel het geheel. Want de collega's van de begane grond, moeten toch elders in het pand een werkplek hebben, en hoe ga je om met de bezoekers. De oplossingen zijn er wel, maar het

heeft wel wat voeten in de aarde. Voor iedereen werd een plek gevonden en een grote Portaincabine op de parkeerplaats zorgde ervoor dat de bezoekers ook konden worden ontvangen. Ook het volgen van een EHBO en BHV cursus mocht ik graag doen, en niet te vergeten de Reanimatiecursus, en wat daar kwam later bij hoe om te gaan met een defibrilator. Zo ben je ineens onderdeel van een BHV team, en het leuke daarvan weer is dat je als BHV team een ontruimingsoefening kunt gaan organiseren. Afspreken wanneer je op de alarmknop ging drukken, en dan maar zien, hoe je al het personeel het pand uitkrijgt.

kantoor Aveling

We gaan een stukje verder in de tijd, de periode dat een Haagse woningbouwcorporatie het plan had in gesprek te gaan met de directie van Estrade Wonen. Met als doel Estrade Wonen onderdeel te laten worden van de Vestia Groep. En dat gebeurde dan ook. En dan betekende dat de kantoren die nu onderdeel werden van Vestia, een eigen naam kregen. Zo kreeg ons kantoor aan de Aveling de naam "Vestia Rotterdam Hoogvliet".

Een functiewijziging zorgde ervoor, dat ik naar buiten ging. Als wijkbeheerder kreeg ik de wijk Meeuwenplaat en Zalmplaat voor mijn rekening. Dat betekende, de wijk in om in portiekflats het werk van het schoonmaakbedrijf te controleren. Het de bewoners duidelijk maken, dat het de bedoeling is hun fietsen niet op de galerij neer te zetten, maar in hun kelderbox, en ga zo maar door, er is altijd wel wat te beleven in de wijk. Samen met een woonmaatschappelijkwerkster had ik contacten met diverse bewonerscommissie, waar we regelmatig aanschoven als zij een vergadering hadden.

En toen de gelegenheid zich voordeed dat ik in maart 2014 vervroegd met pensioen kon gaan, heb ik daar gebruik van gemaakt. En zelf denk ik dat het een goede keus is geweest, want niet lang daarna ging het kantoor aan de Aveling dicht. Vanwege alle financiële zaken die zich rondom Vestia zich afspeelden, werden er kantoren gesloten. De collega's werden verspreid over de kantoren die open bleven, en voor Hoogvliet betekende dat, dat er een winkelruimte hier op de Zalmplaat in gebruik werd genomen als bijkantoor. En als oud-medewerker is dat toch een hard gelag.

Dit was mijn werkzaam leven bij een Rotterdamse Woningbouwcorporatie. Zesenzeventig jaar en drie maanden. Het was een mooie tijd. En ik wil afsluiten met deze mededeling, dan vanaf 1 januari 2023 de naam Vestia definitief gaat verdwijnen en wordt veranderd in "Hef Wonen".

Cor Kreft.

Zingen op 7 juli
voor
de Waterlelie
hospice & palliatieve zorg thuis

Op donderdagavond 7 juli om acht uur staat ons zomeravondconcert in de dorpskerk op het programma. Dat gaat een mooie muzikale afsluiting worden. Maar liefst vier jonge talenten steken hun nek uit om te komen zingen op ons concert. Dat gaat gaaf worden. We zijn al druk aan het repeteren, Matthijs is ook van de partij. Kortom.....iedereen heeft er zin in. Zoals gewoonlijk is de toegang gratis maar houden we na afloop wel een collecte voor het werk van hospice 'De Waterlelie.

Om een betere kijk te krijgen op het werk van 'De Waterlelie' is jullie vaste reporter langs gegaan in het hospice en heb daar een gesprek gevoerd met medewerker Marleen Boertje. Marleen is, samen met haar collega's Anja Bollee en Sandy Boender, één van de drie vaste krachten verbonden aan 'De Waterlelie' en o.a. verantwoordelijk voor de coördinatie van de vrijwilligers.

Wisten jullie dat er maar liefst 85 vrijwilligers werkzaam zijn bij de 'De Waterlelie'? Mensen die klaar staan om met liefde zorg en aandacht te geven aan de man of vrouw in hun laatste levensfase. Uiteraard moet één en ander strak georganiseerd worden, vertelde Marleen en dat doet zij met haar collega's met verve. Aan het verblijf in het hospice zijn kosten verbonden. Er wordt een bijdrage van € 39 euro per dag gevraagd (meestal vergoed door de zorgverzekering). Naast het verblijf in de 'Waterlelie' is er sinds kort ook een alternatief in de vorm van thuiszorg. Vrijwilligers worden geschoold in de palliatieve terminale zorg om mensen in hun eigen huis bij te staan waar mogelijk.

Anja Bollee Marleen Boertje Sandy Boender

Ook dat wordt allemaal gecoördineerd door Marleen, Sandy en Anja. Jullie zullen begrijpen dat elke gift meer dan welkom is bij de 'Waterlelie'. Acties als 'vrienden van de Waterlelie', Roparun en sponsors zorgen voor een deel van de opbrengst maar ...dat is niet voldoende. Vandaar dat Marleen verheugd is dat ook Het Randstedelijk Mannenkoor zijn steentje voor het hospice wil bijdragen. Marleen en Sandy zijn op 7 juli dan ook aanwezig om de gift in ontvangst te nemen.

Tenslotte vertelde Marleen dat er sinds kort een gelegenheidskoor, onder leiding van Laurens van Leer, is opgericht om, indien gewenst, te zingen bij de uitvaart van een voormalig bewoner. Een mooi initiatief. Willen jullie meer weten over de werkzaamheden dan verwijst ik, op advies van Marleen, graag naar de website van de Waterlelie.

Over de jonge talenten die optreden het volgende: Rachel Fiole, Jaylynn van Loon en Myrthe van de Kooij zijn leerlingen van Scala Molenwatering en deden onlangs mee met de musical Grease op hun school. Ik mocht een gedeelte meeluisteren en was (even als het talrijke publiek) onder de indruk

van hun optreden. Chanel de Ruijter zou twee jaar geleden al meezingen maar is gelukkig nu ook present.

Het zou prachtig zijn als we een volle dorpskerk hebben op 7 juli. Nodig dan ook iedereen uit om te komen luisteren. Ger Buitink heeft een mooie poster gemaakt. Heb je Facebook ? Deel de poster waar mogelijk.

Na afloop hopen wij onder het genot van een drankje en een hapje bij de Olijf de avond af te sluiten.

Op naar 7 juli.

Kees Wagener

**Zomeravond
Concert**

Het Randstedelijk Mannenkoor
o.l.v. Arjan Breukhoven

ten bate van
de Waterlelie
hospice & palliatieve zorg thuis

Dorpskerk - Spijkenisse
donderdag 7 juli 2022 - aanvang 20:00 uur
gratis toegang

m.m.v.
Matthijs Breukhoven, orgel

Rachel Fiole, zang Jaylynn van Loon, piano/zang
Chanel de Ruijter, zang Myrthe van der Kooi, gitaar/zang

Hospice de Waterlelie

Zorg & Aandacht in de laatste levensfase

Hospice de Waterlelie in Spijkenisse is een kleinschalig hospice met 5 bedden. Wij zijn er om mensen zorg en aandacht te geven in de laatste levensfase. Het gaat hierbij om mensen met een levensverwachting korter dan drie maanden.

De wijkverpleging geeft professionele zorg, de huisarts medische zorg. Onze ruim tachtig opgeleide vrijwilligers geven mantelzorg en wij hebben een medewerker voor de geestelijke zorg. Samen zorgen zij ervoor dat u een thuis heeft bij ons.

Ik heb de witte waterlelie lief,
daar die zo blank is en zo stil haar kroon
uitplooit in 't licht.

Rijzend uit donker-koele vijvergrond
heeft zij het licht gevonden en ontsloot
toen blij het gouden hart.

Nu rust zij peinzend op het watervlak
en wenst niet meer....

Agenda

7 juli 2022 donderdag	Slotoptreden seizoen 2021-2022	20:00 uur Spijkenisse
1 sep. 2022 donderdag	1e repetitieavond seizoen 2022-2023	19:30 uur Spijkenisse
20 okt. 2022 donderdag	OPEN HUIS	19:30uur Spijkenisse
10 dec. 2022 zaterdag	Inloopconcert St. Jans kathedraal (ovb)	14:00 uur Den Bosch
22 dec. 2022 donderdag	Kerstconcert Sint-Catharijnekerk	20:00 uur Brielle

Wist U dat...?

Het mannenkoor repeteert op donderdagavond in de Dorpskerk, Kerkring 2 in Spijkenisse.
Er wordt gerepeteerd van 19:30 uur tot 21:45 uur.